

อิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาล
ตำบลกุดจิก อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา
INFLUENCE OF THE MEDIA ON PEOPLE'S POLITICAL PARTICIPATION IN KUDCHIK SUB-
DISTRICT MUNICIPALITY, SUNG NOEN DISTRICT,
NAKHON RATCHASIMA PROVINCE

พระวิชาญ จันทสาโร

PhraWichan Junthasaro

วัชรินทร์ ชาญศิลป์

Vacharin Chansilp

สุรพล สุษะพรหม

Surapon Suyaprom

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkomrajavidyalaya University

yuttana.pra@mcu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาความคิดเห็น เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นและเพื่อศึกษาปัญหา ข้อเสนอแนะของประชาชนต่ออิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลตำบลกุดจิก อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา การวิจัยเป็นแบบผสมวิธี มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 338 คน เก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 7 รูปหรือคน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิควิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับอิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลตำบลกุดจิก อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง และด้านการร่วมชุมนุมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง
2. ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนประชาชนที่มีเพศ และอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่ออิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย
3. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ พบว่า รัฐควรมีการจัดเวทีปราศรัยให้ผู้ลงสมัครได้แสดงวิสัยทัศน์และนโยบาย มีจุดบริการสำหรับการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวิธีการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และให้เยาวชนได้มีโอกาสในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างมีสิทธิและเสรีภาพ

คำสำคัญ: อิทธิพลของสื่อ, การมีส่วนร่วมทางการเมือง

Abstract

The objectives of this research are; To study opinions To compare opinions and to study problems Recommendations of the public on the influence of the media on Affecting political participation of people in Kudjik Sub-District Municipality, Sung Noen District, Nakhon Ratchasima Province. Research is a mixed method. A sample of 338 people collected data by distributing questionnaires. The statistics used in this research were frequency, percentage, mean, standard deviation. And qualitative research methods, In-depth interviews were performed by seven key informants or data analysts using descriptive content analysis techniques. Findings were as follows:

1. Level of Media Influence on Political Participation of People in Kudjik Sub-District Municipality, Sung Noen District, Nakhon Ratchasima Province. Overall was at a moderate level. When classified by each side, it was found that in the use of the right to vote Election campaign and the political demonstrations were at a moderate level.

2. The results of opinion comparison were that people with different education level, occupation and monthly income had different opinions on the media influence affecting people's political participation at statistically significant level at 0.05, accepting the set hypothesis.

3. Problems, obstacles and suggestions suggest that the state should provide a forum for applicants to express their vision and policy. There is a service point for public relations on how to exercise the electoral rights. And give youth the opportunity to carry out political activities with rights and freedoms.

Keywords: Influence of the Media, Political Participation

บทนำ

การรับข่าวสารทางการเมือง จึงทำให้เกิดเป็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีการระบุเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองว่าเป็นการ ส่งเสริมให้ระบบการเมืองเป็นระบบที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เกิดขึ้นในประเทศไทยมีการสนับสนุน และคัดค้าน โดยกระทำภายใต้กฎหมายและระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยการเมืองในประเทศไทยมีการมีส่วนร่วมทางการเมืองเกิดขึ้นมากมายหลายรูปแบบ

การมีส่วนร่วมทางการเมืองถือเป็นกระบวนการที่ทำให้ประชาชนรับรู้และเข้าใจในระบบ การเมืองการปกครอง โดยกระบวนการของการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นแท้จริงคือการแสดงออกซึ่ง กิจกรรมทางการเมืองของบุคคลในสังคม ซึ่งกิจกรรมที่เกิดขึ้นในกระบวนการการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้น ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในสังคมการเมือง รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ประชาชนกับรัฐบาลด้วยเช่นกันและนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่ประชาชนต้องการ

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยนั้นสามารถกระทำได้ในทางสนับสนุนและ คัดค้านรัฐบาล ซึ่งเป็นการแสดงออกที่เป็นอิสระจากการควบคุมหรือกำกับของรัฐบาล นอกจากนี้การ แสดงออกทางการเมืองของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยอาจมีอิทธิพลรวมถึงส่งผลกระทบต่อ เสถียรภาพของรัฐบาล ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลได้เช่นกัน (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2554)

ปัจจุบันการมีส่วนร่วมทางการเมืองเกิดขึ้นบ่อยครั้ง โดยการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2562 ที่ผ่านมาคือ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไทยเป็นการทั่วไปในวันอาทิตย์ที่ 24 มีนาคม 2562 ในการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นฝ่ายใดก็ตาม ประชาชนทั้งที่ไปใช้สิทธิ์ หรือไม่ได้ไปใช้สิทธิ์จะมีการรับ ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับการเมืองจากช่องทางต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันประสิทธิภาพของสื่อก็มีความ แตกต่างกันไป อยู่ที่ประชาชนจะเลือกเปิดรับสื่อช่องทางใดและนำไปประกอบการตัดสินใจ ทศนคติ ความคิดเห็นของตนที่มีอยู่อย่างไร จนนำไปสู่การเลือกผู้รับสมัครเลือกตั้งในที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่ออิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลตำบลกุฎจิก อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่ออิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลตำบลกุฎจิก อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัญหา และข้อเสนอแนะของประชาชนต่ออิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลตำบลกุฎจิก อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบ งานวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีแบบผสมวิธี โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผสมกับการวิจัยเชิงคุณภาพ คือการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

กลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลกุดจิก จังหวัดนครราชสีมา ที่มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 2,170 คน (งานทะเบียนราษฎรเทศบาลตำบลกุดจิก, 2562) โดยมีได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 338 คน จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (คณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2554) และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 7 คน

การเก็บข้อมูลวิจัยครั้งนี้ การวิจัยเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถามเพื่อใช้เก็บข้อมูลจากประชากรที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบให้เลือกตอบ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลตำบลกุดจิก โดยเกณฑ์การวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของ ลิเคอร์ท (สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์, 2546) และตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของประชาชนต่ออิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลตำบลกุดจิก ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด และเชิงคุณภาพ เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความถี่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูล และทำการทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยใช้สถิติตามลักษณะของตัวแปร คือ การทดสอบค่าที ในกรณีตัวแปรต้นสองตัว และการทดสอบค่าเอฟ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่สามตัวขึ้นไป และเมื่อพบว่ามีความแตกต่างจึงทำการการเปรียบเทียบรายคู่ โดยมีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 7 คน จากนั้นนำข้อมูลวิเคราะห์เนื้อหา เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของประชาชน และแนวทางการแก้ไขปัญหาจัดทำเป็นรูปแบบตารางสรุป และในท้ายที่สุดนำข้อมูลที่วิเคราะห์แล้วจัดทำเป็นองค์ความรู้ใหม่ พร้อมทั้งอภิปรายผลการวิจัยโดยเทคนิควิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับความคิดเห็นต่ออิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลตำบลกุดจิก อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรพงษ์ อาร์เอื้อ (2550) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาคมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษาเฉพาะกรณี : องค์การบริหารส่วนตำบลบึงนคร อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด” ผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาคมในการจัดทำแผนพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายเป็นรายด้านได้ดังนี้ ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลกุดจิก อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุศรา โพธิสุข (2559) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” ผลวิจัยพบว่า ด้านการร่วมรณรงค์การเมืองท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า อิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลตำบลกุดจิก อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัฒนา นนทชิต (2559) ได้วิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น: ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองท่าช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” พบว่า ในด้านของการเลือกตั้งผู้แทนท้องถิ่นและการกำกับดูแลการปกครองท้องถิ่น ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ด้านการร่วมชุมนุมทางการเมือง พบว่า อิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลตำบลกุดจิก อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชไมพร เหล่าพงศ์เจริญ (2551) ได้วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการครู ศึกษากรณีโรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ” พบว่าข้าราชการครูโรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่ออิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลกุดจิกสนใจและร่วมในการเลือกตั้งเหมือนกัน ประชาชนส่วนใหญ่รู้สิทธิและหน้าที่ของตนเอง เมื่อถึงเวลาเลือกตั้งก็ไปใช้สิทธิ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุศรา โพธิสุข (2559) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า เพศและสถานภาพของประชาชน มีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่ทุกวัยสนใจและร่วมในกิจกรรมทางการเมืองเหมือนกัน เพราะเป็นหน้าที่ของทุกคนที่ต้องร่วมในการเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชไมพร เหล่าพงศ์เจริญ (2551) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการครู ศึกษากรณีโรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ” พบว่า เพศ อายุ อายุราชการรายได้ต่อเดือน การไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดและการไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งผู้แทนครูในคณะกรรมการต่างๆ ที่ ต่างกัน จะมี

ส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษาและการมีความรู้ความเข้าใจ ในทางการเมืองที่แตกต่าง กันจะมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่แตกต่างกัน ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรพงษ์ อารีเอื้อ (2550) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาคมในการจัดทำ แผนพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษาเฉพาะกรณี : องค์การบริหารส่วนตำบลบึงนคร อำเภอร้อยบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด” ผลการวิจัย พบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีส่วนร่วมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่อาชีพต่างกันให้ ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จะเห็นว่าอาชีพพ่อบ้าน/ แม่บ้านไม่ค่อยสนใจหรือมีส่วนร่วมทางการเมือง ต่างกับอาชีพทำสวนและค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว อาชีพทำสวนก็ จะมีส่วนร่วมตามนโยบายพรรคและสถานการณ์ว่าพรรคใดได้จัดตั้งว่าจะทำให้ราคาพืชผลดีขึ้นหรือไม่ ส่วน ค้าขายก็ต้องลุ้นว่าส่งผลกระทบหรือไม่จึงต้องเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองบางครั้งก็สนับสนุนเงินแก่พรรค การเมืองหรือช่วยในการรณรงค์หาเสียง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุศรา โพธิสุข (2559) ได้วิจัยเรื่อง “การ มีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” ผลวิจัยพบว่า เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ พบว่า อาชีพ รายได้ต่อเดือนต่างกัน ประชาชนมี ส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชไมพร เหล่าพงศ์ เจริญ (2551) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการครู ศึกษากรณีโรงเรียนกันทรลักษณ์ วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ” พบว่า รายได้ต่อเดือนต่างกัน การไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดและ การไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งผู้แทนครูในคณะกรรมการต่างๆ แตกต่างกัน

องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลตำบลกุดจิก ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้จากสอบถามและจากการสัมภาษณ์ สามารถนำมาสรุปเพื่อไปใช้ประโยชน์ได้จริง

แผนภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากงานวิจัย ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้จากงานวิจัย สรุปได้ว่า การให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง สิทธิที่ประชาชนควรรู้ หน้าที่ที่พึงมี ประชาชนก็จะให้ความร่วมมือและเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ทำให้เกิดการตื่นตัวทางการเมือง การเมืองเป็นเรื่องของทุกคน เพื่อไปใช้ประโยชน์และเห็นผลได้จริง ทุกคนต้องไปใช้สิทธิและร่วมกันตรวจสอบนักการเมือง ก็สามารถแก้ปัญหาการคอร์รัปชันได้ ในทางด้านการเมือง การแก้ปัญหาคือความขัดแย้งกันโดยยึดหลักเหตุผลและแสดงความคิดเห็นอย่างเสรียอมรับความคิดเห็นต่าง กลุ่ม

เพื่อนมีความสำคัญในการให้การเรียนรู้ทางสังคมและการปรับตัวของบุคคลในสังคม โดยเฉพาะในช่วงที่เด็กอยู่ในวัยรุ่นและวัยที่เป็นผู้ใหญ่ กลุ่มเพื่อนก็มีอิทธิพลในเรื่องนี้อยู่ไม่น้อย เด็กวัยรุ่นมักจะมีกลุ่ม มีความเชื่อทางสังคมและการเมืองไปในทางที่ดี ความแตกต่างในบทบาทระหว่างกลุ่มเพื่อนและครอบครัวคงจะอยู่ที่ขณะที่ครอบครัวช่วยสร้างการรับรู้ การเลียนแบบ ความจงรักภักดีทางการเมืองให้กับเด็กๆ ในช่วงระยะเริ่มต้นของชีวิต กลุ่มเพื่อนจะช่วยในช่วงเข้าสู่วัยรุ่นได้โดยการให้การเรียนรู้ทางการเมืองในระดับที่สูงขึ้นจนกระทั่งเด็กสามารถเข้าใจและปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในโลกแห่งการเมืองได้ เกิดเรียนรู้ทางสังคม คือ ระเบียบวิธีการของกลุ่ม การอยู่ร่วมกันควรให้ความเคารพต่อกันและให้ความช่วยเหลือกันและกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติการ

1) การเลือกตั้งแต่ละครั้งก็มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวิธีลงคะแนนและทำตามกฎระเบียบ กติกาตามที่ กกต. เป็นผู้กำหนด ผู้ปกครองท้องที่ คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วย จะช่วยนักการเมืองหาเสียงไม่ได้ ควรวางตัวเป็นกลาง ให้ทุกคนคิดเรื่องส่วนรวมเป็นใหญ่

2) รัฐและหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง มีการรณรงค์การเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นในระดับหน่วยงาน ส่วนงานกองงานที่เกี่ยวกับสิทธิตามประชาธิปไตยของประชาชน และสร้างวินัยประชาธิปไตยให้กับประชาชนในท้องถิ่น ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งผู้ปกครองผ่านนักเรียนในการไปเลือกตั้ง ให้นักเรียนจัดกิจกรรมรณรงค์ เชิญชวนไปเลือกตั้งใช้สิทธิ์ทางการเมือง ในชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ จัดกิจกรรมจำลอง สถานการณ์การเลือกตั้งให้นักเรียนได้เรียนรู้ ทั้งกระบวนการและขั้นตอนในการเลือกตั้ง

3) การสนทนาเรื่องการเมือง การแก้ไขปัญหาในระดับหมู่บ้านหรือชุมชน และท้องถิ่น เพื่อเป็นทิศทางให้นักการเมืองท้องถิ่นบริหารงาน หลีกเลี่ยงการคุยกับบุคคลที่เห็นต่างเพราะจะทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทกันได้ อบรม ชี้แจง ความถูกต้องทางการเมืองให้กับนักเรียนและคนในครอบครัว ให้เข้าใจเรื่องการเลือกตั้ง โดยพื้นฐานทุกคนต้องไปใช้สิทธิ์และไม่ขายเสียง เลือกรพรรคการเมืองที่มีนโยบายที่เป็นไปได้ในการพัฒนาประเทศ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “พฤติกรรมการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน”

2) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “การส่งเสริมค่านิยมการเลือกตั้งเพื่อผลประโยชน์ของตนเป็นที่ตั้ง”

3) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “กลยุทธ์การร่วมตรวจสอบหลังการเลือกตั้ง”

บรรณานุกรม

- สมบัติ อารังอญวงศ์. (2554). **การเมือง: แนวคิดและการพัฒนา พิมพ์ครั้งที่ 13**. กรุงเทพมหานคร : โครงการเอกสารตำรา คณะรัฐประศาสนศาสตร์สถาบันจิตพัฒนาบริหารศาสตร์
- สำนักงานเทศบาลตำบลกุฉินารายณ์. (2562). **งานทะเบียนราษฎร**. เดือนกันยายน พ.ศ. 2562.
- คณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2554). **สถิติเบื้องต้นและการวิจัย: Basic Statistics and Research**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์. (2546). **ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับประศาสนศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สมารธรรม.
- วรพงษ์ อารีเอื้อ (2550). การมีส่วนร่วมของประชาคมในการจัดทำแผนพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลบึงนาราง อำเภอดุสิต จังหวัดปทุมธานี, **สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- บุศรา โพธิสุข (2559). การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. **พินนเศรษฐสาร**. 12(1): 91-92
- วัฒนา นนทิต (2559). การสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น: ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองท่าช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย**. 6(3): 163
- ชไมพร เหล่าพงศ์เจริญ (2551). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการครู: ศึกษากรณีโรงเรียน ก้นทรลักษณ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ, **ภาคินพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต**. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.